

Vegyipari DOLGOZÓ

1906-2006

MAGYAR VEGYIPARI, ENERGIAIPARI ÉS ROKON SZAKMÁKBAN DOLGOZÓ SZAKSZERVEZETI SZÖVETSÉGÉNEK LAPJA

A TARTALOMBÓL

Létkérdés a jó tagszervezés

Részben a centenáriumi évnek jegyében a VDSZ meghirdette tagszervezési akcióját is. Ez az esztendő ugyanis jó lehetőséget ad arra, hogy a VDSZ múltját és jelenét, azaz tevékenységét és eredményeit mind szélesebb körben ismerjék meg a dolgozók. Így a 2006-os év egy olyan soha vissza nem térő alkalom, amelynek kihasználása soha nem látott mértékben erősítheti a szakszervezetet.

Tudósítás a 2-3. oldalon

Résen kell lenni

Érdekérvényesítés jogutódlással létrejövő szervezetekben. Ezzel a címmel tartotta március 6-án a Gázipari Ágazati Párbeszéd Bizottság azt a képzését, amelynek fő témája volt: hogyan körvonalazódik a gázpiaci modell 2007. július 1 után.

Összefoglaló a 4-5. oldalon

Miniszterek Újpesten

Kiss Péter kancelláriaminiszter és Csizsár Gábor a Foglalkoztatáspolitikai- és Munkaügyi Minisztérium vezetője február 23-án látogatott el a Chinoinba, hogy megtekintse az új kémiai fejlesztési labort, amely egy világszínvonalú kísérleti és fejlesztési egysége lesz a cégnek, és az egész hazai gyógyszeriparnak.

Beszámoló a 6. oldalon

A munka elismerése

Horváth Miklós a Grabo Vállalatsoport Dolgozóinak Szakszervezetének elnöke március 15-én a Gazdasági Minisztériumban Kóka János minisztertől vehette át azt az oklevelet és ezüst emlékérmét, amellyel több mint két évtizeden át végzett érdekvédelmi tevékenységét ismerték el.

Írásunk a 14. oldalon

Hol gyár állott,

most kőhalom...

Látva Fűzfő-gyártelep mai képét már elképzelni is nehéz, amire legfeljebb a közép korosztály képviselői emlékeznek. Ma már szinte hihetetlen, hogy alig több mint két és fél évtizeddel ezelőtt, valamikor a '80-as években még több mint hatezer embernek és legalább ugyan ennyi bedolgozónak adott munkát a Nitrokémia. A mai állapotokat látva kissé módosítva juthat eszünkbe a klasszikus sor: hol gyár állott, most kőhalom...

LÉTKÉRDÉS

a jó tagszervezés

Meg kell szólítani a fiatalokat

A VDSZ jövőjét érintették a március 16-i ülés napirendjei. A közeljövő szempontjából volt fontos, hogy az elnökség elfogadta az ez évi költségvetést, valamint a centenáriumi megemlékezések büdzsáját. A hosszabb távú jövőt viszont az a tagszervezési felhívás befolyásolja, amelynek fontosságát ugyan csak egyetértéssel fogadták a testület tagjai. Szóba került még a korszerű informatika használatának fontossága és fejlesztés szükségessége is.

A VDSZ elnökségének március 16-i ülésén több olyan napirendi pont is terítékre került, amelynek témája a szakszervezet jövőjét érinti. A legutóbbi ülés folytatásaként ismét a napirendi pontok között szerepelt a VDSZ 2006. évi költségvetése, amelyet a testület elfogadott. Ugyancsak jóváhagyását adták a szakszervezetek képviselői a centenáriumi év megemlékezéseinek pénzügyi tervére.

Ezek azonban mind olyan dolgok, amelyek csak rövidtávon érintik a szövetség életét. Sokkal inkább a jövőről szólt a VDSZ 2006. évi szervezfejlesztési és tagszervezési feladatai témakör. Ennek fontossága még a 32. kongresszus programjában is szerepel, hiszen a szakszervezetek az egész országban egyre több nehézséggel küzdenek. Annak ellenére, hogy ma az érdekképviselőknek minden eddiginél több feladata adódik. Ezt azonban csak akkor képes hatékonyan ellát-

ni, ha a munkaadók látják és érzik, hogy a szakszervezetek élvezik a dolgozók többségének támogatását. Vagyis egy jelentős tömegbázison alapuló érdekképviselővel sokkal eredményesebben léphet fel a dolgozók javára kiharcolandó kedvezményekért és jogos követelésekért.

Székely Tamás a VDSZ alelnöke prezentációja közben szólt arról is, hogy éppen ezért a tagszervezés kérdését az elnökség folyamatosan napirenden tartja és figyelemmel kíséri. Különösen két pontra kell különös hangsúlyt fektetni. A szakszervezet tagságának életkora változik, még hozzá nem éppen kedvező irányba. Sokan mennek nyugdíjba és helyettük ugyan fiatalabbak is belépnek a szakszervezetbe, az új tagok száma mégis alacsonyabb, mint azoké, akik kiöregednek a mozgalomból.

A létszámra ható másik negatív jelenség, hogy a VDSZ alá tartozó cégeknél egyre csökken a foglalkoztatás, így a dolgozói létszám fogyásával arányosan csökken a taglétszám is. Éppen ezért az alelnök szerint a legfontosabb feladat, hogy mindenféle módon és rendszeresen szólítsák meg a fiatalokat, megértetve velük, hogy a szakszervezeti tag-

ság már nem ugyanaz, mint volt a rendszerváltás előtt. Az érdekképviselők jelentősége felértékelődött, hiszen ha a dolgozók maguk nem állnak ki jogaikért, úgy ezt mástól hiába várják. Ezért a VDSZ meghirdetett egy tagszervezési programot, amelynek célja, hogy a jelenlegi tagság és a szakszervezetek tisztségviselői mind nagyobb számban győzzék meg a szakszervezeten kívülieket a dolgozók egységének fontosságáról.

Ez a feladat természetesen munkahelyenként változik, mert mindenütt más és más az olyan gond, amelyek megoldására van elképzelése a VDSZ-nek és a helyi szakszervezetnek. Van, ahol a béremelésért és van, ahol egy tisztességek kollektív szerződésért kell fellépni, míg máshol a munkahely megtartása, vagy éppen az elbocsátott dolgozók támogatása, ismételt munkába állítása a legfontosabb feladata a szakszervezetnek.

A titkárokra és tisztségviselőkre minden eddiginél nagyobb feladat hárul. Egyrészt nekik kell meggyőzni a dolgozókat a szakszervezet, az egység és a szolidaritás fontosságáról, arról, hogy ez nem csak a közösség, a munkahelyi kollektíva, de mindenkinek saját egyéni érdeke is, hogy erős és mint ilyen, jól működő szakszervezet védje érdekeit a munkáltatóval szemben. A tapasztalatok ugyanis azt mutatják, hogy sok munkahelyen fordul elő jogsértés, de a rendezett munkaügyi kapcsolatok szempontjából legalább is aggályos intézkedés.

A dolgozók jelentős része persze passzív és nem érdeklik az érdekképviselők. Nem kizárt, hogy azért, mert a VDSZ nem mutatja be elég jól és látványosan az eddig elért eredményeket. A munkahelyeken a dolgozók nem mindig értesülnek arról, hogy máshol, más munkáltatóval szemben, vagy éppen a kormányzatnál milyen eredményeket ért el a VDSZ, legyen szó 36 órás munkarendről, természetbeni juttatásokról, utazási kedvezm-

nyekről, vagy éppen egy olyan munkásgyűlésről, amely például a székesfehérváriakat hozzászította egy elfogadható béremeléshez.

Az eredmények sorát azonban lehetne folytatni, ám nem biztos, hogy erről értesültek a VDSZ-hez tartozó cégek alkalmazottai, megértették-e, hogy adott esetben az ő kérdéseikre is megkövetelheti és kicsikarhatja a választ a szakszervezet. Ez egyben segíthet megszüntetni a potyautas jelenséget, hiszen a szakszervezet tagjai nem véletlenül érzik úgy,

hogy mozgalmon kívüli társaiknak csak az ölükbe pottyannak a közvetve általuk kiharcolt eredmények. A potyautásokat is csak úgy lehet „jobb belátásra bírni”, ha maguk is látják: a szakszervezet szervezetsége és ereje az ő érdekeiket is szolgálja, sőt maguk is hozzájárulhatnak a még hatékonyabb érdekképviseléshez.

Éppen ezért az alelnök meggyőződése, hogy jobb kommunikációval a tagság könnyebben meggyőzhető, de komoly feladat és felelősség hárul a titkárokra is, akiknek módjuk volna feloldani a passzivitást. Mivel a VDSZ egy modern szakszervezeti szövetség, nem csupán érdekképviselővel támogatja a dolgozókat, de egyre több olyan szolgáltatást is nyújt, amely még inkább vonzóvá teszi a belépést. Ilyen például a Vodafonnal kötött megállapodás, az üdültetés lehetőségeinek biztosítása, az Allianz biztosító által nyújtott kedvezmények, a személyi kölcsön vagy az, hogy a tagok Metró-kártyát kapjanak.

Részben a centenáriumi évének jegyében a VDSZ meghirdette tagszervezési akcióját is. Ez az esztendő ugyanis jó lehetőséget ad arra, hogy a VDSZ múltját és jelenét, azaz tevékenységét és eredményeit mind szélesebb körben ismerjék meg a dolgozók. Így a 2006-os év egy olyan soha vissza nem térő alkalom, amelynek kihasználása soha nem látott mértékben erősítheti a szakszervezetet.

Növelni kell az „E” elérés arányát

Az elnökségi ülésen a VDSZ és tagszervezetei elektronikus kapcsolattartásának helyzete is szóba került. Ma már a hatékony és gyors munka elképzelhetetlen a számítástechnika illetve az „E”, vagyis az elektronikus kommunikáció alkalmazásának mellőzésével. A szakszervezetek munkájának koordinálása, az elnökség munkájának megismertetése és a mindennapi kapcsolattartás nem lehet elég hatékony a korszerű informatika nélkül.

A VDSZ éppen ezért felmérte a lehetőségeket, vagyis arra volt kíváncsi, hogy mely szakszervezeteket, titkárokat és munkahelyeken működő érdekképviselői vezetőket lehet elérni számítógépen keresztül gyakorlatilag azonnal. Székely Tamás alelnök elmondta, hogy a helyzet sokkal jobbnak bizonyult a vártnál. Ma már a munkahelyi szakszervezetek nagyobb részét, pontosan 67 százalékát lehet elérni elektronikus úton, vagyis szinte azonnal és egyszerre megkaphatják a munkájukhoz szükséges információkat.

Az e-mail és Internet elérhetőség tehát a legtöbb munkahelyen megoldott, az arányt azonban növelni kell, hiszen a száz százaléktól, vagyis a kívánatos lefedettségtől még távol áll a VDSZ. Addig is kihasználják ezt a lehetőséget, hiszen a papírnál nem csak gyorsabb, de jóval költséghatékonyabb az elektronikus úton történő kommunikáció. Ezért az elnökség az anyagait egyelőre próba jelleggel így juttatja el a szakszervezeti vezetőkhez, természetesen csak oda, ahol erre van fogadó készség. Ahol pedig még nem sikerült kiépíteni az Internet és e-mail használatához szükséges hálózatot, ott mielőbb próbálnak ebben segíteni. Ennek módját részletesen kidolgozzák a VDSZ szakemberei, hogy a lehető leggyorsabban növeljék a korszerű informatikát használó munkahelyi szervezetek arányát.

S z e r v e z z t a g o t !

**A VDSZ megalakulásának 100. évfordulója alkalmából
TAGSZERVEZÉSI AKCIÓT hirdetünk**

2006. november 30-ig.

Mottó: „Aki nem szakszervezeti tag ellensége önmagának” - 1906

A cél: szervezz minél több tagot

**Az a szakszervezeti tagunk, aki a legtöbb új tagot beszervezi,
szakágazatonként a VDSZ vállalati tagszervezetébe,
családi üdülést* kap a VDSZ miskolc-tapolcai üdülőjébe.**

A tagszervezés alakulásáról folyamatos tájékoztatást adunk.

*4 fős család ingyenes szállása 4 napra 2 db 2 ágyas szobában, gyerekek esetén póttággal

A gázosok felkészülnek a szétválasztásra

A szakszervezeteknek mindig résen kell lenniük

Érdekérvényesítés jogutódlással létrejövő szervezetekben. Ezzel a címmel tartotta március 6-án a Gázipari Ágazati Párbeszéd Bizottság azt a képzését, amelynek fő témája volt: hogyan körvonalozódik a gázpiaci modell 2007. július 1 után. A VDSZ tanácstermében rendezett találkozón a gyakorló érdekvédelmi, érdekképviselői tisztviselők vettek részt, hogy felkészüljenek a 2007. július 1. hatállyal életbe lépő változásokra, nevezetesen az energiaipari társaságok jogi szétválasztása utáni helyzetre.

Szegedi Andrásné, a gázipari szakág vezetője, a GÁPB munkavállalói oldal részéről bevezetőjében elmondta, hogy mai ismeretek szerint a társaságok egy részénél 2007. január 1-ig megtörténik a szétválasztás. Mivel a tevékenység szétválasztás miatti szervezeti változás várhatóan jogutódlással létrejövő vállalkozások létrejöttével valósul meg, a jogutódlás fogalmának, módjainak megismerése, a munkavállalói érdekek megjelenítésének lehetősége érdekében szükséges a felkészülés. A meghí-

vott előadók arról számoltak be, hogy más cégeknél, a gazdaság más-más területein a dolgozóknak és persze a szakszervezeteknek mivel kellett szembesülniük akkor, amikor dolgozókat szerveztek ki az anyacégekből. Természetesen arra is felhívták a figyelmet, hogy melyek azok a mozzanatok, amelyekre az érdekképviselteknek figyelniük kell, hogy a jogutódlás miatt a dolgozók ne szenvedjenek hátrányokat.

Dr. Kiss Mihály nemcsak mint a Paksi Atomerőmű dolgozóinak szakszervezeti titkára, de mint munkajogász is részletesen értékelte a munkajogi jogutódlás tapasztalatait, amely az elmúlt másfél évtizedben próbára tette a munkavállalókat és az érdekképviselőket szakembereit is. Az előadó mindenek előtt leszögezte, hogy nincs olyan trükk, amelyet ki ne lehetne találni, hogy a leírt jogszabályt másként, a maguk számára előnyösebb módon értelmezzék a munkáltatók. Éppen ezért a szakszervezeteknek minden esetben résen kell lenniük, hogy a kiszervezések után a dolgozók jogai ne sérülhessenek, illetve érvényben maradjanak a kollektív szerződések, amelyek ezeket a jogokat garantálják.

A szétválasztások, kiszervezések és az ebből eredő jogutódlási viták, amelyek befolyásolják a munkavállalók körülményeit számtalan cégnél okoztak konfliktusokat. A '90-es években – ahogyan dr. Kiss Mihály fogalmazott – mint a pestis söpört végig az országon egy kiszervezési hullám, amelyet akkor azzal indokoltak, hogy ez a nyugati modell. Ez valóban nem csak magyar jelenség, de tőlünk nyugatabbra nem öltött ekkora méreteket. Ráadásul nálunk mindez úgy ment végbe, hogy 1997-ig a munkajog nem szabályozta a jogutódlást. Igaz, 1992-ben a Munka törvénykönyve egyik szakasza foglalkozott ezzel a kérdéssel, de csak érintőlegesen, így semmiképpen sem volt alkalmas arra, hogy tisztázza helyzetet teremtsen.

Márpedig a kiszervezés egyre gyakoribb jelenség volt. A munkavállalók végezték addigi munkájukat, feladatuk éppen az volt mint korábban, gyakran ugyan ott, ugyan abban a munkakörben dolgoztak, még öltözőszekrényük sem változott, csak éppen a cégtábla változott meg munkahe-lyük bejárata fölött. Ez azonban számos esetben éppen elég volt ahhoz, hogy a dolgozó jogai sérüljenek.

Szerencsés esetben a „vihették magukkal” a korábbi kollektív szerződést, amely biztosította jogaikat. Így az anyacég egyfajta védőernyőt jelenthetett, amely azonban sokáig nem óvta meg a munkavállalókat. A munkajogász saját példájukon keresztül, a Paksi Atomerőműben lezajlott változások tükrében vázolta fel a kiszervezésekkel adódó visszasságokat. Az anyacég, valamint a kollektív szerződés csak átmenetileg nyújtott védelmet, mert két év után a munkaadó vitatni kezdte a ksz érvényességét. A szakszervezet természetesen peres úton próbálta meg védeni álláspontját. Ez első fokon sikerült is, hiszen a bíróság kimondta a szerződés érvényességét. A döntés ellen a munkáltató természetesen fellebbezett, amelynek következményeként a bíróság másodfokon megváltoztatta. A jogerős ítélet szerint már nem volt érvényes a ksz.

A szakszervezet nem hagyta annyiban, ezért felülvizsgálati kérelemmel fordult a Legfelsőbb Bírósághoz, amely kimondta: a szakszervezetnek van igaza, a szerződés érvényben van. E mellett hozott egy – jogtörténeti jelentőségű – jogegyezségi határozatot is, amely leszögezte, hogy amennyiben a munkavállaló ugyanazt a munkát végzi, mint korábban, úgy ez jogutódlásnak számít, így a kollektív szerződés a kiszervezett cégnél is érvényben marad.

A dolgozók szempontjából minden kiszervezés új helyzetet teremt. Előfordulhat, hogy megváltozik a munkáltatója, a

cég tulajdonosa, sőt egyszerre mindkettő. Ilyenkor érvénybe lép az úgynevezett egy éves szabály, amelynek értelmében a munkáltatónak egy évig kötelező fenntartani a korábbi munkavállalókra vonatkozó helyzetet. A tapasztalat azonban az, hogy egy év után a foglalkoztató mindent megváltoztat. Ilyenkor kiemelt feladata van a szakszervezetnek, hiszen, ha a munkavállalók körülményei nem változtak, feladatuk, munkakörülményeik nem módosult, úgy a kollektív szerződés felmondásának nincs semmiféle jogalapja. Ha a foglalkoztató mégis ragaszkodik a változásokhoz, úgy a szakszervezetnek ez ellen fel kell lépnie.

Arra is van szabály, hogy miként kell eljárni, ha a dolgozókat egy másik gazdasági társaság veszi át. Ilyenkor a két cég kollektív szerződése összeütközésbe kerülhet. Ez esetben azonban mindig a munkavállaló szempontjából kedvezőbb ksz-t kell tovább vinni, vagyis az erősebb szerződés felülírja a gyengébbet. Legkedvezőbb az az eset amikor a „befogadó” gazdasági társaság a dolgozókra nézve jobb megállapodást fogadott el, így az átvett dolgozókra is a kedvezőbb kollektív szerződés vonatkozik majd.

Az is előfordult már, hogy két cégből egy harmadik jött létre. Ez esetben a két korábbi kollektív szerződés valamennyi

kedvező elemét ötvözni kell az új munkáltatónál alkalmazandó szerződésben, így jó esetben létrejöhét egy olyan megállapodás, amelynek mindkét korábbi cég kollektív szerződésének valamennyi pozitív elemét tartalmaznia kell.

Dr. Kiss Mihály szerint a gáziparban jellemzően az a fajta jogutódlás következik be, amelyben az anyavállalatból kiváló tevékenység végzésére alapítanak vállalatot. Ebben az esetben a kiszervezett cégbe változatlan feltételekkel kerülnek a munkavállalók, azonban lényeges megállapítani, esetenként mit jelent a változatlan feltétel. Célszerű ún. „leltárt” készíteni a jelenlegi körülményekről, ezzel segíteni lehet a mérlegelés lehetőségét. A szakszervezet feladata, hogy az új helyzetben – legyen az kiszervezés vagy szétválasztás – a lehető legtöbbet érje el. Ezért készíteni kell egy olyan listát, amelyben szerepel minden, ami addig járt a dolgozóknak. Érdemes e leltár ismeretében tárgyalni a munkáltatóval, és ragaszkodni kell mindenhez, ami addig járt.

Javasolta továbbá, hogy az alapjogot, a beleszólási jogot, hatékonyabban alkalmazzák a szakszervezetek, éljenek azokkal a jogosításokkal, amelyeket a törvény lehetővé tesz az élet és munkakörülmények befolyásolása érdekében.

Versenyképes árakra van szükség

Bali Gábor (DDGÁZ) a kialakítás alatt álló gázpiaci modellről tartott előadásában beszélt a várható, új gázpiaci modellről, az ezzel kapcsolatos új fogalmakról (pl. végső menedékes, közszolgáltatási kötelezettség) és a piac szereplőiről.

Az 2003/55/EK EU Gáz Direktíva célmeghatározása: hatékony és megkülönböztetéstől mentes hálózati hozzáférés biztosítása mindenki számára.

A gázipari társaságok jogi szétválasztását az EU Energia és Szállítási Főigazgatóság szétválasztási alapelvei (2004. jan. 16.) határozzák meg.

Az irányelvre épülő magyar modell jogszabályi háttere még előkészítés alatt van, a gáztörvény végrehajtási rendeletének módosítása még nem ismert, nem eldöntött a lakossági és kommunális fogyasztói gázár sem.

Megválaszolandók a következők is: mi a közüzemi nagykereskedő szerepe, kinek lesz közellátási kötelezettsége, a végső menedékes milyen árat fizet.

Továbbra is gond, hogy Magyarországon tulajdonképpen gázenergiából nincs szabadpiac, nem áll rendelkezésre több szabad forrás, az oroszországi függőség korlátozza a lehetőségeket is. (Ténylegesen 2 nagykereskedőtől lehet vásárolni, bár 38 kereskedői engedélyt adtak ki ez idáig.)

Bali Gábor szerint versenyképes árakra van szükség, a jogos fogyasztói érdekek tiszteletben tartására, és az értékesítési oldal teljes liberalizációjára. A lakossági értékesítés alapszolgáltatás, az ármeghatározásban fontos szerepe kell, hogy legyen a szabályzó hatóságnak.

A jelenlegi és az új modell közötti zökkenőmentes átmenetet a jelenlegi szerződések hatályban tartásával, jogszabályi erejében történő módosulásával lehet elérni.

Egyedülálló tudás birtokában

a CHINOIN

Újpesti miniszterek az újpesti gyárban

Egy üzem, gyáregység vagy laboratórium építése, átadása és üzembe helyezése nem csupán egy-egy adott vállalat sikere. Legalább annyira az ott dolgozóké. Mindenekelőtt azért, mert a fejlesztések és beruházások azt jelzik: a cég stabil, prosperál és van jövője. Éppen ezért az ott dolgozóknak sem kell azért aggódnuk, hogy mi lesz, ha munkahelyük megszűnik. A Chinoi, mint a Sanofi-Aventis cég-csoport tagja a biztos megélhetést jelenti több ezer család számára.

Kiss Péter kancelláriaminiszter és Csizmár Gábor a Foglalkoztatáspolitikai- és Munkaügyi Minisztérium vezetője február 23-án látogatott el a Chinoiba, hogy megtekintse azt a kémiai fejlesztési labort, amely egy világszínvonalú kísérleti és fejlesztési egysége lesz nem csupán a cégnek, de az egész hazai gyógyszeriparnak. A meghívás - mint arról Orosz Jenő a Chinoi kommunikációs vezetője tájékoztatott - még az elmúlt év októberére datálódik. Kiss Péter kancelláriaminiszter akkor a Miskolc melletti Csanyik völgyben üzembe állított a legmodernebb technológiával felszerelt injekció és ampulla gyártó egységet tekintette meg.

Az sem volt véletlen, hogy a kancelláriaminiszter Csizmár Gáborral a munkaügyi tárca vezetőjével látogatott el a Chinoi újpesti gyárába. A két kormánytag egyaránt a IV. kerülethez kötődő képviselőjelölt. Márpedig a Sanofi-Aventis budapesti gyára újpest legnagyobb munkáltatója, ahol a foglalkoztatottak egy jelentős része is e kerület lakója. Ezért e szempontból se mindegy, hogy mennyire fejlődik a cég és az ott dolgozóknak milyenek a kilátásai.

A két prominens személyiség azonban nem csak nézelődni ment a Chinoiba. Természetesen az innováció és a befektetéseken kívül szóba kerültek a gondok is. Mindenek előtt a szakmunkásképzés. A gyógyszeripar ugyanis egyik legnagyobb „fogyasztója” a jól képzett munkaerőnek. Ezekben a legmodernebb, világszínvonalú technológiával üzemelő és a világpiacon termelő gyárakban már legnagyobb számban a technikai szinten képzett alkalmazottakat foglalkoztatják. Olyan számítógép által vezérelt gépeket kell üzemben tartani, amelyek merőben más munkakultúrát követelnek meg a dolgozóktól. Képzésükhez olyan vegyipari iskolák kellenének, amelyek ma már alig vannak, így a szakember utánpótlás néha nehézségeket jelent az igényes munkáltatók számára.

Magas színvonalon képzett szakembere-

rek kellenek abba a kémiai fejlesztési laborba, amelynek próbaüzeme már megkezdődött, ám végelegesen csak a nyár közepén kezd meg a munkát. A kommunikációs vezető elmondta, hogy a kísérleti üzem alatt, a próbafolyamat során rutin-szerűvé kell tenni a működést.

A labornak nem csak hazai jelentősége van, hiszen az egész Sanofi-Aventis vállalatcsoportban kiemelt feladat hárul a magyar fejlesztésekre. A '80-as években a világ gyógyszeripara a biotechnológia felé fordult, de már kiderült, hogy a korszerű gyártáshoz és egyes hatóanyagok előállításához nélkülözhetetlen a kémiai alapú hatóanyag gyártás. A két-három évtizeddel ezelőtti hátrányunk, nevezetesen, hogy nem volt pénz a biotechnológia alkalmazására, most óriási előnyt jelentett. A Chinoi az elmúlt évtizedekben olyan kémiai tudást, szakmai tapasztalatot halmozott fel, amely ma különösképpen hasznosítható. A kutatás fejlesztés során a molekuláris szinten kikísérletezett anyagokat nagy biztonsággal ipari mennyiségben kell előállítani.

A hazai szakemberek az úgynevezett hozzáadott értékkel lehetnek versenyképesek és tehetik egyedülállóvá azt, amit tudnak a Chinoinnál. Minden adott ahhoz, hogy a kémiai fejlesztésben a világ élvonalában tartsuk magunkat. Ehhez járul hozzá az új kémiai fejlesztési labor is, amely közvetve egyaránt szolgálja majd a Chinoi és az ott dolgozók jövőjét.

Milliárdok a fejlődésre

A Sanofi-Aventis 2300 főt foglalkoztat Magyarországon és közülük háromszázan a kutatás-fejlesztés területén dolgoznak. A magyar kutatók az utóbbi években két originális molekulát fedeztek fel, amelyek fejlesztése már folyik.

A cég budapesti kutatói a cég 45 tudományos projektjének egy vagy több szakaszában is részt vesznek, a felfedező kutatótól a klinikai vizsgálatokig. A cég magyarországi nettó árbevétele 100 milliárd forint körül van és a beruházásokra és fejlesztésekre a következő években is évi 30 milliárd euró körüli összeget költenek.

A Chinoi Rt. 1991-ben történt megvásárlása óta a korábbi Sanofi-Synthelabo több mint 100 milliárd forintot fordított a magyar gyógyszeripar teljes gyógyszeripari tevékenységének megújítására, a felfedező kutatástól a gyógyszer promócióig, a kémiai és gyógyszeripari tevékenység modernizálására és a disztribúciós központ kiépítésére.

I. évfolyam.

Budapest, 1906 november 15.

3. szám.

A VEGYÉSZETI MUNKÁS

A VEGYÉSZETI IPARBAN DOLGOZÓ MUNKÁSOK ÉS MUNKÁSNŐK ÉRDEKEIT KÉPVISELŐ KÖZGAZDASÁGI LAP. A VEGYÉSZETI MUNKÁSOK ORSZÁGOS SZÜVETSÉGE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár: Egy évre 2 kor. 40 fillér. Egyes szám ára: 10 fillér. Tagok díjtalanul kapják.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Felelős szerkesztő: Kovács Ferenc. Kiadja: A lapbizottság.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, IX. ker., Soroksári-ut 108. Telefon: 92-99.

Kérelem a vidéki szakszervezetek titkáraihoz!

Felkérjük az összes magyarországi munkásszervezeteket, hogy az országos szövetségünk kiterjesztéséért indított akciót könnyítsék meg nekünk azzal, hogy tudassák velünk néhány vegyészeti gyárban dolgozó megbízható munkástársunk címét.

Hozzánk tartoznak: olaj-, petroleum-, gummi-, kénsva-, konzerv-, kátránytermék-, stb. gyárakban dolgozó munkások; gyógyszerügyi és drogériai laboránsok és munkásnők; ténna-, kékitő-, festékkészítő stb. szakmunkások.

Cím: IX., Soroksári-ut 108. szám.

Felkérjük a szaklapok szerkesztősegeit e sorok átvételére.

A szerkesztőség.

A tudás hatalom!

Csak az lehet erős, hatalmas, aki tanult. Aki tanult, az áll, jár a maga lábán. Ellenben a tudatlan botorkál a sötétben, rabja ezerféle ostoba babonának, rágalmazza és keresztre feszíti az igazságot. Az egész élete buta álom, amelynek célja nincs. Bambán szemléli az életet, megremegetteti a természet ezer megnyilvánulása és rém üldözi, ha a halálra gondol. Mindig csak mások szolgálja, mások kapzsi furfangjának áldozata. Még meghalni sem tud anélkül, hogy az utolsó percében a világesalóktól meg nem lenne gyalvá; sőt kívánsága az, hogy így legyen.

Amde akit a tudás erőssé tesz: azt nyomhatja ezer zsarnok, annak vérért szívhatja ezer pióca, az mégis szabad, mert érzésében, gondolkozásában az. Aki tanult, az behatol a természet titkaiba, az tudja mi az élet és nem fél a haláltól.

Tudjátok-e, miért tudatlan a nép? Tudjátok-e, miért kell a tudatlan ember? Miért van az, hogy a legutolsó faluban van kövér pap is, cifra templom is — de iskola, tanító, száz és száz faluban nincsen? Tudjátok-e, miért áldoznak milliókat katonákra, ágyukra, puskákra, papokra és miért jut csak koldusfüllér a népoktatásra?

Ugy-e nem tudjátok?!

Ugy-e még nem vettétek észre, hogy mily szörnyen be vagytok csapva és hogy egy erősen szót háló áldozatai vagytok?

Mert összetart ellenetek a hatalom, a zsarnokság, a nép révén élősködő had.

Maradjon buta, maradjon tudatlan a nép! Mert míg buta, tudatlan, addig fél. Félt a földi zsarnokságtól és a mennybeli büntetéstől. S hogy kiengesztelje egyiket is, másikat is, igavonó jámbor barom marad

mindhalálig. Rágja a száraz kenyérkéjét, gyűjti más számára a boldogságot, a kincset, az aranyat.

„Csak maradjon buta, tudatlan a nép!” — hirdetik a gazdagok, mert az ő érdekük ezt így kívánja. Mert míg tudatlan a nép, addig vak. A vak pedig nem látja, miként nyomják el, nem látja miként lehetne ezen sötétségből, elnyomásból, szolgaságból, jogtalanságból és nyomorúságból a kivezető utat megtalálni. A vak nép a zsarnokság talpnyaló szolgálja és a papok juhnyája marad.

Amde előállunk mi. Hisz azért alkottatok a ti ujságtokat, hogy bevilágítsunk boszorkánykonyháikba. Megremegnek tőlünk, mert a mi szavunk harsogja:

Tudást, világoosságot a népek!

Le a lábujjakkal, le a sötétséggel, hadd lásson a nép, hogy mi történik körülötte.

Hadd világítson a lelkebe a tudomány hatalmas fénye.

Utat a népek, hadd tanuljon.

*

Miért vagy oly szomorú, szaktársam, mi az? Csóválod a fejed? Hát nem lehet? Nem tanulhatsz, azt mondd, nincs pénzed mindehhez?

—Értjük. Nehéz az élet. Sokat kell dolgoznod, kevés a szabadidőd és hozzá még kevesebb a fizetésed. Tudjuk és fáj ez nekünk is. Véred, veritéked hull a mindennapi kenyérért. A napi munkába megrokkant testtel, ezer gondtól meggyötörve, tudjuk, hogy mi tartott távol benneteket.

De tekintsünk tovább. Ha örökre bárány türelemmel oda adjuk magunkat, milyen örvénybe jutunk? Napról-napra rosszabbodik így is a helyzetünk. Végére is hát mi lesz velünk? Ki kell találnunk egy módot, hogy valahogy bajunkon segítsünk!

Társulnunk kell és együttes erővel kell egymást tanítanunk. Ha mindjárt holtra fáradtan is, egy-két órát olvasnod kell. Léha korecsmái mulatozás helyét keresd a te testvéreid gyülekező helyeit és tanulj; ha tudsz, taníts!

Tanítsd munkástársaidat arra, hogy a tudásban rejlik a hatalom; magyarázd meg nekik a tudás hatalmát. A tudás szabadságot jelent, emberi életet hoz számodra, tágitja az eszmekörödet és minden mondattal, amivel többet tudsz, felemelkedel és magaddal emeled embertársaidat is.

Tanuljunk, mert a tudás hatalom!

Kovács Ferenc.

A jobb sorsért mindenkinek kell küzdeni.

foglalkozó szabad szervezeteket korántsem terheli az a nagy felelősség, mint az angol vagy német szak-szervezeteket. Németországban valamely hosszú ideig tartó nagy sztrájk annyira tönkretetheti még a leg-gazdagabb szakszervezetet is, mivel ez utóbbi nemcsak jogosítva, hanem alapszabályszerűleg kötelezve is van arra, hogy sztrájkoló tagjait segítse. A magyarországi szakszervezetek ellenben anyagi tekintetben csak annyiban vannak érdekelve a sztrájkoknál, hogy tagjaik a sztrájk tartama alatt nem fizetnek járulékat. Bizonyos azonban, hogy ha nagyobb anyagi érdekelt-ségtük volna, akkor a kétes kilátású sztrájkokat nem engedélyeznék.

A sztrájkok jogosságát szükségtelen indokolnunk. Ha valahol, akkor Magyarországon, ahol legprimitívabb munkásvédelmi intézkedések sem történnek, *jogosak a sztrájkok*. De a jogosság még nem elegendő valamely sztrájk kimondásához. A tömegek lelkesülése és harci vágya fölemelő dolog, azonban a lelkesüléshez kitar-tás is kell. És hogy meg lesz-e a kellő kitar-tás, elég jók-e a konjunkturák a gazdasági harchoz, azt a töme-gek a legtrikább esetben tudják előre megítélni. Saj-nos, számos példáját láttuk annak, hogy a munkások sztrájkba léptek, anélkül, hogy a legcsekélyebb kilátásuk lett volna a győzelemre. A legtöbb esetben tanácsért sem fordultak a vezetőséghez, hanem csak utó-lag tudatták sztrájkbalépésüket a szervezettel. A munkások, tudva azt, hogy a szakszervezettől úgy sem kaphatnak segítséget, sztrájkjaikhoz nem kérnek enge-délyt. Egészen másképpen alakulnának a viszonyok, ha a szakszervezeteknek meg volna az a természet-szerű joguk, hogy sztrájk esetén segíthetnének tag-jaikat. Elsősorban a szükségességszakszervezeti fegyelem volna erősebb, másodsorban pedig a megfontolatlan sztrájkok száma csökkenne alaposan. Tudvalevő ugyanis, hogy a szervezetek vezetőségei csak alapos megfonto-lás után adják beleegyezésüket a bérharcokhoz és még óvatosabbak lennének akkor, ha egyesületük anyagi-lag volna érdekelve és egy esetleges könnyelmű sztrájk tetemesen károsíthatná az egyesületet.

Igaz, hogy ugyanez a szabad szervezeteknél is áll. Csak hogy a szabad szervezetek, kivéve egyes szakmákat, csak az utóbbi években erősödtek és köte-lezettségeik korántsem oly nagyok, mint az alapszabá-lyokkal rendelkező szakszervezeteké. Utóbbiak, kevés kivétellel, munkanélküli-, utas- és más segélyeket adnak tagjaiknak és ezenkívül még igen költséges magán-helyiségeket tartanak fenn. A szabad szervezetek ellen-ben kizárólag csak sztrájksegélyt nyújtanak és ezt is vagyoni viszonyaikhoz mérten.

(Vége köv.)

SZAKTUDOMÁNY.

A folyékony szénsav újabb alkalmazása. A mióta a folyékony szénsavat gyárilag, nagyban, tehát olcsón állítják elő, mindig nagyobb és nagyobb teret hódít magának az emberiség háztartásában, annál inkább nélkülözhetetlenné válik. (A szénsavat Van Helmont fedezte fel XVI-ik században és Faraday állította elő először a folyós szénsavat.) A folyékony szénsavat először csak tudományos célokra alkalmazták; később ivóvizeinket telítették vele és palackokban került asztalunkra, mint kitűnő üdítő ital „szódavíz” elnevezés alatt; ma pedig az iparban is többféle alkalmazást talál. Ujabbán, azon tulajdonságánál fogva, mely szerint a zsírokat, olajokat és gyantákat kitűnően oldja, hatalmas versenytársa lett az éternek, szénkéne-gnek és petroleuméternek, a melyekkel ezideig a zsír-

extrakciókat végezték. Csak hogy míg ezen elősorolt anyagok nagy mértékben képesek zsírt, olajat vagy gyantát feloldani, és elpárologtatásuk után a teljesen változatlan anyagot visszanyerhetjük, e tulajdonságuk mellett nagyon is tekintetbe kell erős tűzveszélyességüket venni. Ezenkívül, ha nincsenek teljesen tisztán készítve, úgy az extrahált anyagoknak kellemetlen, mindenesetre olyan ízt és szagot kölcsönöznek, amilyen-nél azok nem bírtak. Ha az extrahálást folyékony szénsavval végezzük, úgy mindezen hátrányok elesnek, mivel a szénsav nem ég és az égést nem táplálja, továbbá, mivel ize és szaga nincsen. Mindezen elő-nyökhöz járul még az, hogy az extrahálás alkalmas, zárt készülékekben hidegen történik és az elpárol-gó szénsavat csaknem teljesen visszanyerhetjük. „V. I.”

Új szabadalmi eljárás tej kezelésére. 1906 nov. 3. Szabadalmi igény: Eljárás tej kezelésre azáltal jellemezve, hogy friss vagy sovány tejet vagy írot meghatározott és szabályozható hőmérséklet mellett vékonyra kiterített állapotban vezetünk folytonos uton a megsűrűsödés bizonyos fokáig és pedig úgy, hogy a tejen nem történik olyan elváltozás, mely elromlást idézne elő és hogy a tej, melyet fűtött térben töltö-getünk le, vízzel való egyszerű hígítás által ismét visszavezethető eredeti állapotába.

Szilárd petroleum. A szilárd petroleumot zsír-savas káli vagy nátriumsóknak (szappan) petroleummal való kezelése által állíthatjuk elő. Ha ugyanis kali-vagy nátriumszappant petroleummal és annyi sóval keverjük, hogy az alkatrészek teljes oldatánál a kisózást majdnem elérjük, úgy az anyag gelatinszerű alakba megy át. Az eljárás maga a következő: 10 rész zsír-savat 90 rész petroleumban feloldunk és az oldatot felhevítve, a zsírsav elszappanosításához elegendő mennyiségű luggal keverjük. A folyadékok egymásra hatásánál a képződött szappan gelatinszerűleg kiválik a petroleumból. Ezután 5 rész telített konyhasó-oldatot adunk az anyaghoz s hevítés közben folytonosan ke-verjük, míg az egész tömeg egyenletes szappanenyvet képez, amely kihűlés után megszilárdul. A termék oly kemény, mint a steeringvertya s kiválóan alkalmas hevítési célokra, mivel nagyobb hőt fejt ki mint a szilárd spiritusz. „V. I.”

EGYESÜLETI HIREK.

A szövetség címe: Magyarországi vegyészeti munkások szövetsége.

Központ: Budapest, IX., Soroksári-ut 108. sz.

Telefon-szám: 92—99.

Gyógyszertári és drogériai laboránsok szakosztálya: VII., Vörösmarty-utca 23, Serke-féle vendéglő.

Figyelmeltetés. A tagtársak közül nagyon sokan vannak hátralékban tagsági járulékaikkal. Jogaik megóvása végett felszólítjuk, hogy hozzák rendbe elmaradásukat.

Amely munkás nem tagja a szövetség-nek, az ellensége önmagának.

Szerkesztői üzenetek.

Többeknek. Ha valamely szaktársnak valami ügye-bajos dolga van a gyárban, jöjjön a titkársághoz és ott tegye meg a panaszát szóval vagy írásban. Sokkal jobb eredményt ér el ezzel.

Dr. L. vegyész, mérnök urat felkérjük, megindított szaktudomány rovatunkba minél gyakrabban írni. Szívesen látjuk.

HOL GYÁR ÁLLOTT, most kőhalom...

Szükséges a terület
környezetvédelmi mentesítése

Látva Fűzfő-gyártelep mai képét már elképzelni is nehéz, amire legfeljebb a közép korosztály képviselői emlékeznek. Ma már szinte hihetetlen, hogy alig több, mint két és fél évtizeddel ezelőtt, valamikor a '80-as években még több mint hatezer embernek és legalább ugyan ennyi bedolgozónak adott munkát a Nitrokémia. A mai állapotokat látva kissé módosítva juthat eszünkbe a klasszikus sor: hol gyár állott, most kőhalom...

A '80-as évek fénykora után még 1989-ben is mintegy 2600 dolgozója volt a gyárnak. Ma a szétaprózódott cég két legnagyobb utódja mindössze 240-260 embert foglalkoztat. Az épületeket lebontották és a Fűzfőtől Papkeszig terjedő területen már csak egy falanszter emlékeztet a múltra. A bontási munkálatok 2002 végén, 2003 év elején elkezdődtek. Mint minden épület elbontásakor, szigorúan betartva az ilyenkor szokásos eljárást, az üzemépületek „anyagmentesítése” után mindenek előtt a terület környezetvédelmi rehabilitációját kell elvégezni.

Először az úgynevezett klór üzemet bontották el, amely alatt higanycspádt alakítottak ki és a földet is kicserélték. A II-es gyáregység többi épülete ugyan még áll, de már régen nem működik. Már nem létezik az I-es gyáregység öt üzeme sem és a más cég által bérelt épületek bontását is a napokban elkezdték. A III-as gyáregységben, az egykori hadianyag gyártó részleg üzemei, azaz a löporgyártó felső sorának épületei jóllehet még állnak, de a technikát már kiszerezték. Itt, a '20-as években épült, a Nitrokémia legrégebbi épülete az úgynevezett C üzem, amely később mint NC üzem a nitrocellulóz gyártásának volt a helyszíne. Ez már ugyancsak emléke. A IV-es gyáregység Dózsa II és Hunyadi üzemét is elbontották.

A technológiát kiszerezték és elszállították, a veszélyes anyagokat az egyes üzemekből az aszóni veszélyes hulladék lerakóra vitték megsemmisíteni vagy biztonságosan tárolni. Mentésítették a már jó ideje csak 80 százalékkal csökkentett kapacitással működő szennyvíztárolókat is. Hasonló környezetvédelmi feladatot adott a külső égető üzem, ahol a több évtized óta tárolt melléktermékeket ugyancsak biztonságos helyre kellett szállítani.

Ma már az egykor prosperáló gyár helyén több mint negyven kisebb vállalkozás működik, de itt az egykori létszámnak csak a töredéke talál megélhetést.

A vegyipar egy korszaka lezárult.

VEGYIPARI DOLGOZÓ

Kiadja a Magyar Vegyipari, Energiaipari és Rokon Szakmákban Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége

Felölős kiadó: Paszternák György

Szerkesztő a szerkesztőbizottság

ISSN-0230-2934

Túl szűk az inotaiak kilátása

Fekete munkára is tettek ajánlatot

Az Inotai Alumíniumipari Szakszervezet áttekintette, hogy a kohó bezárása után az egykori dolgozók számára milyen elhelyezkedési lehetőségek adódtak, hogyan próbálnak boldogulni munkahelyük elvesztése után. Az inotai helyzet tipikus. Alig van lehetőség a fennmaradásra. A tapasztalatokat Eper Julianna szb titkár foglalta össze.

Az inotai alumíniumkohászat leállítása miatt munkanélkülivé váló dolgozók visszajelzései alapján úgy tűnik, minden jóslatunk, előzetes tapasztalataink beigazolódni látszanak.

Az elhelyezkedési esélyeik a környék két városában Székesfehérváron és Veszprémben nagyobbak. Várpalotán az ide települni szándékozó munkáltatókat is elriasztották. Ez az elmúlt 15 év alatt több esetben így volt. Ez a város vezetőinek ez irányú alkalmatlanságát jelzi.

A felmondási idő alatt a munkaügyi központok csak a regisztrálás erejéig foglalkoztak a dolgozókkal, mondván, hogy majd a felmondási idő lejártával tesznek ajánlatot, illetve a munkanélküli segélyre csak utána jogosultak. Munkahelyet - Várpalotán - azonban nem kínáltak fel.

Azok a dolgozók, akik nem jelentkeztek a bontásra, sem a képzésekre és úgy gondolták, hogy a végkielégítésüket nem akarják felélni, nyakukba vették a környék nagyvállalatait. Ők azonban csak munkaközvetítő, munkaerő kölcsönző cégeken keresztül jutottak munkához.

Kiragadva példák mutatják a lehetőségeket. 360,- Ft/órabér + délutános pótlék 20 %, éjszakai pótlék 40 % és

4000,- Ft étkezési jegy. Nagyon jó munkavégzés esetén 15-75.000,- Ft közötti jutalomra van lehetőség. Ez írd és mond, a minimálbér és a pótlék, együtt kb. 80.000,- Ft nettóért jelent havonta. Ez a téli lakásrezsiket tekintve itt Várpalotán 20-40.000,- Ft/hó, a maradékból kell megélni, gyermekeket eltartani iskoláztatni stb! Ez a kohónál keresett munkabérének csak a fele, ill. 60-70 %-a. Tehát van olyan dolgozó, aki 30-40.000,- Ft-tal keres kevesebbet az új munkahelyen. Ők is megértik, hogy kezdőként csak ennyi, bíznak abban, hogy később lehet több is. Addig legalábbis ebben reménykednek - kihúzzák valahogy.

Volt, aki a képzettségénél, képességénél jóval alacsonyabb presztizsú munkát volt kénytelen elvállalni, mert nem volt másra lehetősége.

A munkaközvetítő cégek (és egyre több van ilyen) működését és hasznát is a munkavállalókkal fizettetik meg. KSZ nincs, védelem nincs, ha gondja van a munkavállalónak, csak a munkaközvetítőhöz mehet panasza, mivel ő a munkáltatója.

Kevesebb adót, járulékot stb. fizet a munkáltató is és a munkavállaló is. Ez min-

denképpen kevesebb bevételt jelent a családoknak is, de az államkasszának is. Olyan vállalkozó is akadt, aki a minimálbéren felül „zsebből” fizetendő plusz kereseti lehetőségre, azaz fekete munkára is tett ajánlatot.

A tapasztalatok szerint egyénileg munkát keresők esetében volt olyan munkáltató, aki azt mondta, a dolgozónak, hogy akkor jöjjön vissza, ha már lejárt a felmondási ideje és a munkaügyi központban regisztrálták. Ebben az esetben a munkáltató élhet a munkanélkülieket foglalkoztatók adó- és járuléki kedvezményeivel, amely természetesen az állami költségvetést terheli.

Még nehezebb a helyzete az idősebbeknek, akik folyamatosan próbálkoznak munkahelykereséssel. A 45 év felettiekkel már nem is akarnak foglalkozni, mondván a koruk miatt nem felelnek meg. A szerencsésebbek, több esetben az ismerősök, a családtagok segítségével tudtak munkát találni.

Az innen kikerülő munkavállalók tehát - főleg az idősebbek - minden olyan méltatlan megoldást el kell, hogy fogadjanak, amely sem a képzettségüknek, sem egészségi állapotuknak sem megfelelő. Még annak is örülniük kell, hogy egyáltalán találtak valami lehetőséget azért, hogy a családjukat, valamilyen szinten - ha minimális színvonalon is - el tudják tartani.

Lehet vitatkozni, hogy jó, vagy rossz ez ebben a helyzetben. Lehet mérgeledni, hibákat keresni akár a munkáltatókban, akár a kormányzatban, vagy önkormányzatban. Egy biztos, ez az állapot nem jó, nem lehet jó senkinek sem.

Igenis szükség volna átfogó, minden ágazatra kiterjedő iparpolitikára, valamilyen szintű kormányzati intézkedésekre, irányításokra annak érdekében, hogy ne legyenek túlkapások, igazságtalan és tisztességtelen haszonszerzések, a munkavállalók és családjainak kárára, életük ellehetetlenítésére.

BIZONYTALANSÁG Szolnokon

Március közepéig egyelőre hat dolgozó talált munkát abból a 124-ből, akik a Henkel szolnoki üzemének bezárása miatt a nyár közepén utcára kerülhetnek. A cég június 30-ig olyan befektetőt keres, amely folytatná a tevékenységet, vagyis a dolgozók addig reménykedhetnek abban, hogy helyzetük megoldódik.

Kiss István szakszervezeti titkár elmondta, hogy egyelőre nem ismerik a gyárbezárás forgatókönyvét. Azt az ígéretet kapták, hogy a Henkel folyékony mosószert gyártó kőrösladányi üzeme valamennyi szolnoki dolgozót átveszi. Még az utazás költségeit is vállalná a cég. A szakszervezeti titkár szerint ez nem mindenkinek jelent megoldást, hiszen az az üzem száz kilométerre van lakóhelyüktől. A szolnoki gyárba nem csak a városból, de Szolnok ötven kilométeres vonzáskörzetében lévő településekről, például Jászkarajenőről, Rákócziútfalváról, Tószegről, Kunszentmiklósról, Tiszavárkonyból, vagy Besenyszögről is sokan vállalnak munkát a gyárban. Ők nem biztos, hogy tudják vállalni a naponta akár több órás utazást.

Egyelőre azt sem tudják, hogy azok, akik nem élnek e lehetőséggel, hogyan mennek el a szolnoki gyárból, kapnak-e végkielégítést, hűségjutalmat, egyáltalán milyen kondíciókkal kerülnek utcára.

Kiss István szerint a hangulat nem éppen kedvező a gyárban, mert úgy kell termelniük, hogy tudják: hamarosan elvesztik megélhetésüket. Márpedig az itt dolgozó családok jövőjüket a szolnoki gyárra alapozták. Azt sem tudják, hogy milyen munkát kellene végezniük Kőrösladányban, és mi lesz a most ott dolgozókkal, akik a titkár ismeretei szerint kölcsönzött munkaerőként állnak alkal-

A Henkel Magyarország Kft.-nek jelenleg négy gyára van Magyarországon: Szolnokon mosóporokat, Kőrösladányban folyékony mosó- és tisztítószerket, Vácott ragasztóanyagokat, Baracson pedig építési kemikáliákat gyártanak. Jelenleg olyan befektetőket keresnek, akik folytatnák a tevékenységet a gyárban. Amennyiben nem találnak, úgy az ott dolgozó 124 embernek döntenie kell: az utca vagy Kőrösladány. A Szolnoktól mintegy száz kilométerre fekvő folyékony mosószer- és tisztítószerüzem kapacitásait folyamatosan bővíti a társaság, így várhatóan nem jelent majd problémát a szolnoki egységből érkezők alkalmazása - nyilatkozta az egyik lapnak Deák Ferenc ügyvezető igazgató.

maszásban. A szolnokiaknak lehet, hogy lesz munkájuk, de mi lesz a most ott dolgozók sorsa, hiszen ekkora létszámbővítést nem tervezhetnek a másik üzemben.

Ezek tisztázására szerveztek - előreláthatólag március 27-re - egy fórumot, valamint egy gyárlátogatást Kőrösladányba, hogy legalább lássák, hogy mire vállalkoznak ha elfogadják a felajánlott munkát.

A Vodafone Magyarország Rt és a VDSZ megállapodása alapján számított kedvező percdíjak:

HAVIDÍJ

BESZÉLGETÉSI DÍJAK

hálózaton belül csúcsidőben

hálózaton belül csúcsidőn kívül

hálózaton kívül csúcsidőben

hálózaton kívül csúcsidőn kívül

SMS (20 db ingyenes)

Kékszám

Csúcsidő: Hétfő-Péntek 8.00-20.00

NETTÓ
2000

17,3

8,6

25,9

17,3

17,3

8,6

BRUTTÓ
2400

20,76

10,32

31,08

20,76

20,76

10,32

Parlamentben a nyugdíjasok

Az Időügyi Tanács javaslatára az Ifjúsági, Családügyi, Szociális és Esélyegyenlőségi Minisztérium 2006. március 6-án Országos Nyugdíjügyi Konferenciát tartott a Parlamentben, amelyre meghívót kaptunk az MSZOSZ-tól.

Az eseményen több előadást is meghallgathattak a résztvevők. Szóba került az igazságosabb nyugdíjak igénye, a biztonságosabb időskor, valamint a munkaerőtartalék a harmadik életkorból témakör. Ismertették az EU számára készített nyugdíjstratégiai jelentést, az egyik előadás pedig arról szólt, ami a változó nyugdíj-jogszabályok mögött van. Arra is választ kaphattak a konferencia résztvevői: hogyan éli meg a nyugdíjas a sorsát érintő változásokat?

A bejelentések közül Bauer István a nyugdíjas tagozat vezetője egy olyan javaslatra hívta fel a figyelmet, amely nyilvánosan először még 2002 márciusában a VDSZ székházában megtartott Autonóm Szakszervezeti Szövetség I. Országos Nyugdíjas Fórumán hangzott el, a vegyipari tagozat képviselőjének hozzászólásában. Azóta minden lehetséges fórumon hangoztattuk, hogy semmi sem indokolja azt, hogy az ingyenes utazás nem a nyugdíjkorhatártól, hanem 65. évtől jár. A kormányzat szándéka, hogy ezen változtat, és előteremtí ennek anyagi fedezetét.

Mi ezt sikerként könyveljük el, csak az érthetetlen, hogy a meghívottak csak az Időügyi Tanácsban képviselttel rendelkező szervezetek voltak. Az autonómok nem. Pedig igencsak jelentős nyugdíjas tömegeket képvisel a tagozat. Talán a képviselési helyekért is jobban meg kellene

küzdeni, lobbizni. Mert az a bizonyos „kutyaugatás” nem hallatszik az égig. Legalábbis évek kellene hozzá.

Egy lépéssel közelebb a 2006-2010-es évekre elfogadott program megvalósulásában: „A nyugdíjasok helyzetét elemezve kiténik, hogy ez a legjobban és leggyorsabban elszegényedő réteg, akinek életkörülményeit kormány szinten kell javítani. A mintegy hárommillió réteg nehéz helyzetét csak a nyugdíjak értékállóságával lehet javítani. Ezért a régen megállapított nyugdíjakat korrigálni szükséges, az éves nyugdíjemeléskor pedig a nettó keresetnövekedést indokolt alapul venni.”

Nyugdíjas tagozat februári ülésén megalakult az új nyugdíjas tagozat, amelynek tagjai elfogadták a működési szabályzatot és megválasztották a tisztségviselőket.

Alumíniumipar: Dr. Harsányi József

Gázipar: Rácz Sándor, Bodroginé Rózsa Mária

Gumiipar: Budizsa Péterné, Kiss Pálné

Gyógyszeripar: Tóthné Morvai Márta vezető h., Bakonyi Péterné

Papíripar: Horváth Jenőné
Rokonszakmák: Dr. Balatoni Istvánné titkár, Zsigmond Mária

Vegyipar: Bauer István tagozatvezető, Jancsó Lajos, Csikósné Zákonyi Júlia, Sándor János.

Ez volt a harmincegyedik

Az idén ötvenkilencen vállalkoztak a 31. Galambos Márton Emléktúra távjának teljesítésére, annak ellenére, hogy az időjárás előrejelzés szerint a résztvevők nem számíthattak kellemes napsütésre. Lehet, hogy sokakat ez riasztott el a kirándulástól és választották inkább az otthon melegét.

A mendei vasútállomáson rövid eligazítást tartott Trischler Ferenc túravezetőnk, ám ezúttal megszokott, „irányt mutató” nagy kalapja nélkül, majd Székely Tamás Sporttárs - a VDSZ elnökhelyettese - köszöntötte a túrára indulókat. Itt adta át a „100 éves a VDSZ” jegyében rendezett túra emléklapjait, majd következett az indulás, hogy kiki teljesítse a megszokott, 12 kilométeres távot.

Gyenge havazás, a hó alatt süppedő sáros, itt-ott jeges talaj tette próbára a túrázók állóképességét. És persze a kaptatók, amelyeket azonban derekasan bírt mindenki, így hát haladt a „kigyó”. Mint mindig, ezúttal is a gyerekek voltak „élénkebbek”, még arra is

volt energiájuk, hogy megmásszák a magaslest, ezért ők az onnan való kilátást sem mulasztották el.

A mendei Völgy – Kőtojás – Tűzberek – Kabajka – Bajtemetés – Pécel útvonalon arra is nyílt lehetőség, hogy egy-egy helyszín történetét is megismerjék a túra résztvevői. Érdeklődéssel hallgattuk meg a „Kőtojás” történetét, a Tűz völgyben. Megtudtuk, hogy a hely nevét onnan kapta, hogy ebben a völgyben egykor nagyon sok tűzok tanyázott. A fadaralmakat az élmények feledtették. Mindenki hangulatát „feldobta”, amikor három óz is keresztezte utunkat, igaz tisztes távolságból.

Túravezetőnk több pihenőt is beiktatott, amelyek jóízű beszélgetésekre is lehetőséget adott, így a gyaloglás sem tűnt olyan nehéznek. A kaptatókon kívül azért nehezebb szakaszok is akadtak, főleg ott ahol metesző szél hordta a havat. Még szerencse, hogy javarészt hátszél volt, így igazából még segítette is az előre-haladást.

A túra utolsó szakaszában – a „Bajtemető” pihenőben igazi meglepetésként a Gálos házaspár az EVM-főszervezői 5 tagú „segítő-gárdával” fogadta a résztvevőket,

rádásul nem üres kézzel. Zsíros kenyérral pótoltuk az elveszett kalóriákat, majd forralt borral melegíthettük fel magunkat. Még két kilométer gyaloglás követke-

zett Pécelen, ahol buszra szálltunk és már utazhattunk is haza.

Budapest, 2006. február 27.
Szabó Béla, VDSZ - sportfelelős.

ISMERT UTAKON

Galambos Márton-túrára megy a csapat, Ösztönöz mindenkit a tavasz közeledte. Derűs az arcunk és a mellünk dagadt, Örömmel a lét már régen összeszedte. Lelkesedésünk most is tavalyról maradt, Levegőre vágyott rég a sok bágyadt test. Ódöngve a szilfák közt lsten ránk akadt, Igyekszünk, mert az csak jó képet mutat.

Kiszuszogjuk a heti mérget a tüdőnkből, Öntudatos túratársainkkal tovább lépve. Ropognak a csontok s duzzadó erőnkől Sose fogyva kacsintunk közben a szépre. Életmódunk minta legyen az ifjúságnak, Tiprás nélkül érkezve Mendéről Pécelre. Álca lehet a dicsőségnek és a hiúságnak, Néma tüntetés, melynek így van értelme.

Túratársaimnak szeretettel
Vágh Vajk

Marci bácsi emlékére

2006. február 25-én immár 31. alkalommal rendezték meg a Galambos Márton Emléktúrát.

A szakszervezeti mozgalom kezdete óta igen kedvelt program volt a tagok körében a közös természetjárás, túrázás, táborozás. A vegyipari sportbarátok az 1970-es évek elején meghirdetett „Szabad időben, szabad levegőn” mozgalom keretében szerveztek először évadnyitó túrát február utolsó hétvégéjén. 1976 óta rendszeresen a Gödöllői dombság ennek a helyszíne, természetesen más-más útvonalal.

A természetjárás, a természetbarát mozgalom, a tömegsport kiemelkedő személyisége, szervezője volt Galambos Márton, mindenki Marci bácsija, aki eleinte a Budapesti Vegyiműveknél, majd a VDSZ sportbizottságának titkáraként dolgozott igen aktívan, egészen 1979-ben bekövetkezett haláláig. A sporttársak tiszteletből 1984-től, halálának 5. évfordulójától, Galambos Márton Emléktúrának nevezték el ezt az évadnyitó, ma is sokakat megmozgató túrát.

A 31. Galambos Márton Emléktúrát ez évben a VDSZ megalakulásának 100. évfordulója jegyében szervezték.

Ne morgolódj, mozgolódj !

MÁS - KOR

VII. 3. szám 2006. március A 100 éves VDSZ Ifjúsági Tagozatának időszakos kiadványa

A mi 100 évünk

Szerettük volna tagozatunk 100 évét összefoglalni a VDSZ centenáriumi évében.

A Magyarországi Vegyészeti Munkások Szövetségének megalakulásakor, nem kezdődött meg a fiatalok külön szervezése, hiszen az akkori körülmények között csak a férfiak és a nők köréből alakult ki érdekképviseleti csoport. Ez – a megmaradt dokumentumok alapján – nem jelentette azt, hogy nem voltak fiatalok az érdekképviseleti szervezetben, csak annyit tudunk, hogy nem volt külön tagozatunk.

Az I. világháborút megelőző időszakban nagyon sok helyen, ahol nem volt veszélyes üzem gyerekeket is alkalmaztak. A munkások szerveződéseinek következtében az akkori hatalom nem vette jónéven a szakszervezeti megmozdulásokat. Ezért a fiatalokat és a gyerekeket távol tartották az érdekképviseleti szövetségtől.

A II. világháborút követően a szakszervezetek átalakulása más irányba sodorta a fiatalok képviseleti rendszerét. Igaz, hogy létrejött a Vegyipari Dolgozók Szakszervezetén belül az ifjúsági tagozat, de érdemi képviseleti munkát nem végzett.

A 80-as évek végén, ahogy a szakszervezeti mozgalom átalakult, a fiatalok egyre kevesebb szerephez jutottak. A kilencvenes évek elején már csak egy-egy vállalatnál voltak kifejezetten fiatalok, akiktől a szakszervezetek elfordultak. A privatizáció és a gazdasági struktúra átalakítási folyamatainak minden negatívuma a szakszervezeteket is érintette. Azzal, hogy a vegyipari vállalatok foglalkoztatási gondokkal küzdöttek, inkább elbocsátották a munkavállalókat és a fiatalok felvétele is elmaradt. A szakszervezet nem tudott a kihívásra kellően reagálni, tisztségviselői megöregedtek, és a szakszervezet ifjúsági munkája teljesen elhalt.

A VDSZ 29. kongresszusát követően, az alapszabály alapján minden szakági szövetség delegálhatott a VDSZ Ifjúsági Bizottságába képviselőket, akik még nem töltötték be a 35. életévüket.

A megalakulást, és a működési szabályzat kialakítását követően a bizottság 1998 áprilisában megkezdte tevékenységét.

Céljaul tűzte ki a VDSZ működési területén a fiatal munkavállalók körében:

Azok a fiatal szakszervezeti tisztségviselők, akik lehetőséget kaptak, helyi szervezeteinknél, hogy a szakszervezeti tevékenységben aktívan részt vehessenek, az elmúlt években eredményeket is felmutathatnak.

A Petrolkémiaiban, Műanyagfeldolgozásban és Szolgáltatásban Dolgozók Szakszervezete javaslatára a TVK Rt. biztosította, hogy a fiatal munkavállalók, akik újfelvételisként kerültek a részvény társasághoz, megismerkedhettek a helyi szakszervezettel a betanítási időszakban.

Ennek eredményeként a pályakezdő munkavállalók nagy számban lettek szakszervezeti tagok. A helyi szervezeteinknél megnövekedett a fiatal tisztségviselők száma.

Megjelent a MÁS-KOR című időszakos kiadvány, amely már havi rendszerességgel jelenik meg a VDSZ Vegyipari Dolgozó című lappal együtt.

A bizottság, megalakulásától kezdve rendszeres üléseket tart, negyedévenként legalább egyszer. Alkalmanként kihelyezett üléseket is szokott tartani, amelynek célja a tagszervezetek problémáinak közelebbről való megismerése, és az ott szerzett tapasztalatainkat más területen való hasznosítása.

2003-ban került aláírásra a VDSZ Nyugdíjas Tagozatával az a Nemzedéki Szerződés, amely felhívja minden munkavállaló figyelmét, hogy a szakszervezeteknek túl kell tenniük magukat a generációs problémákon, és a tapasztalatokat átadva, fiatalokat kell a szakszervezeti mozgalomba integrálni. Csak ez az út vezethet a VDSZ és más szakszervezetek megmaradásához. A két tagozat évente közösen szokta megkoszorúzni a VDSZ Tűzoltó utcában található emléktábláját.

A VDSZ partnerszervezeteinek ifjúsági szekcióival a megújult tagozat szoros együttműködést alakítottunk ki. Ennek eredményeként jött létre az Európai Vegyész Ifjúsági Szakszervezeti Klub (European Chemical Club – ECC). Ez a szerveződés komoly szerepet vállal a vegyiparban dolgozó fiatalok érdekképviseleti munkájában európai szinten. Ennek az együttműködésnek köszönhetően, sok fiatal szakszervezeti tag vehetett részt európai képzéseken, tanfolyamokon, Magyarországon és Európában egyaránt.

A VDSZ Ifjúsági Tagozata több alkalommal lehetőséget kapott arra, hogy bekapcsolódhasson az Európai Szakszervezeti Szövetség Ifjúsági Bizottságának munkájába, ahol felhívta a figyelmet a vegyiparban dolgozó fiatal munkavállalókat érintő problémákra.

(Bővebben a VDSZ jubileumi kiadványában és az interneten)

MÁS-KOR VDSZ Ifjúsági Tagozatának Lapja

Szerkeszti:
a VDSZ Ifjúsági Bizottsága
Főszerkesztő: nincs
Főszerkesztő-helyettes: nincs
Kiadja: VDSZ Országos Iroda
A szerkesztőség címe:
H-1068 Budapest Benczúr u. 45.
e-mail:mail@vdsz.hu
WEB:www.vdsz.hu
Megjelenik

a Vegyipari Dolgozó rendszeres mellékleteként
Terjeszti a VDSZ tagszervezeteinek ifjúsági aktivistái